

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1951711_RegNr_e3K-3-333-823/2020

<http://www.infolex.lt/tp/1951711>

Civilinė byla Nr. e3K-3-333-823/2020

Teismo proceso Nr. 2-55-3-00514-2019-7

Procesinio sprendimo kategorijos: 3.4.3.1; 3.4.3.8.2; 3.4.3.11.

(S)

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

N U T A R T I S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2020 m. gruodžio 9 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės (pranešėja), Andžej Maciejevski ir Dalios Vasarienės (kolegijos pirmininkė),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal pareiškėjos bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „Gera prekyba“, atstovaujamos bankroto administratorės uždarnosios akcinės bendrovės „Konsultacijų srautas“, kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. vasario 11 d. nutarties

peržiūrėjimo uždarnosios akcinės bendrovės „Gera prekyba“ bankroto byloje, suinteresuoti asmenys Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Utenos skyrius, A. Z., Š. S., V. K. (V. K.).

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama **dėl teisės normų, reglamentuojančių bankroto bylos nutraukimo pagrindą – bankrutuojančiai (bankrutavusiai) įmonei atsiskaičius su visais kreditoriais, pareiškimo dėl bankroto pripažinimo tyčiniu nagrinėjimą, aiškinimo ir taikymo.**

2. Vilniaus apygardos teismas 2019 m. gegužės 15 d. nutartimi UAB „Gera prekyba“ iškėlė bankroto bylą, bendrovės bankroto administratore paskyrė UAB „Konsultacijų srutas“ (toliau – ir bankroto administratorė). Nutartis įsiteisėjo 2019 m. gegužės 28 d.

3. Bankroto administratorė 2019 m. liepos 17 d. pateikė prašymą pripažinti BUAB „Gera prekyba“ bankrotą tyčiniu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ĮBĮ) 20 straipsnio 2 dalies 1, 3, 4, 5 punktų, 3 dalies 1, 2 punktų nuostatomis; 2019 m. lapkričio 25 d. – prašymą patvirtinti patikslintus BUAB „Gera prekyba“ kreditorių reikalavimus; 2019 m. gruodžio 12 d. – prašymą pripažinti BUAB „Gera prekyba“ bankrutavusia ir paskelbti likviduojama, vadovaujantis ĮBĮ 30 straipsnio 2 dalimi.

4. 2019 m. lapkričio 15 d. suinteresuotas asmuo Š. S. pateikė teismui duomenis, kad padengė visus teismo patvirtintus BUAB „Gera prekyba“ kreditorių finansinius reikalavimus.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

5. Vilniaus apygardos teismas 2019 m. gruodžio 18 d. nutartimi nutraukė UAB „Gera prekyba“ bankroto bylą; priteisė bankroto administratorei iš UAB „Gera prekyba“ 3330 Eur atlyginimo ir 696,24 Eur administravimo išlaidų atlyginimo; atmetė prašymą dėl UAB „Gera prekyba“ patvirtintų finansinių reikalavimų tikslinimo, UAB „Gera prekyba“ bankroto pripažinimo tyčiniu bei bendrovės pripažinimo bankrutavusia ir likviduojama dėl bankroto; priteisė iš UAB „Gera prekyba“ suinteresuotam asmeniui A. Z. 800 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

6. Teismas nurodė, kad Vilniaus apygardos teismo 2019 m. rugpjūčio 22 d. nutartimi patvirtintas BUAB „Gera prekyba“ kreditorių sąrašas: Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Utenos skyriaus (toliau – VSDFV) 615,27 Eur reikalavimas bei A. Z. 2305 Eur reikalavimas. Šiuos reikalavimus patenkino suinteresuotas asmuo Š. S.. Teismas pažymėjo, kad ĮBĮ nenustatytas draudimas trečiajam asmeniui atsiskaityti su kreditoriais, kai toks atsiskaitymas nepadidina bankrutuojančios įmonės nemokumo, mažina dėl bankroto patiriamus kreditorių nuostolius. Suinteresuotas asmuo Š. S., atsiskaitęs su visais BUAB „Gera prekyba“ kreditoriais, nepareiškė prašymo įtraukti jį į bendrovės kreditorių sąrašą. Nesant suinteresuoto asmens valios įtraukti jį į bendrovės kreditorių sąrašą, teismo vertinimu, nėra pagrindo tenkinti bankroto administratorės

prašymą tvirtinti patikslintą kreditorių reikalavimų sąrašą, Š. S. įtraukiant į bendrovės kreditorių sąrašą vietoj VSDFV ir A. Z. su pirmiau nurodyto dydžio reikalavimais.

7. Dėl bankroto administratorės prašymo patvirtinti iki 800 Eur sumažintą suinteresuoto asmens A. Z. kreditoriaus reikalavimą teismas nurodė, kad BUAB „Gera prekyba“ bankroto byloje suinteresuotas asmuo pateikė atsiliepimą į prašymą pripažinti bendrovės bankrotą tyčiniu ir prašė priteisti 800 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, tačiau, dar nesant išspręstam bylinėjimosi išlaidų atlyginimo šioje byloje klausimui, nėra pagrindo tenkinti bankroto administratorės prašymą.

8. Remdamasis ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatomis, atsižvelgdamas į tai, kad suinteresuotas asmuo Š. S. padengė visus teismo patvirtintus BUAB „Gera prekyba“ kreditorių finansinius reikalavimus, teismas nusprendė, kad nagrinėjamoje byloje yra įvykdytas pagrindinis bankroto bylos tikslas – atsiskaityta su bendrovės kreditoriais, todėl UAB „Gera prekyba“ bankroto byla nutrauktina.

9. Teismas nustatė, kad BUAB „Gera prekyba“ kreditorių susirinkimas patvirtino 5550 Eur administratorės atlyginimo ir 5550 Eur administravimo išlaidų sąmatą. Įvertinęs bankroto administratorės pateiktus duomenis apie faktiškai patirtas administravimo išlaidas, teismas, vadovaudamasis ĮBĮ 11² straipsnio 1, 4 dalių nuostatomis, nusprendė nepriteisti išlaidų už teisinę paslaugas bei už patalpų nuomą atlyginimo. Taip pat teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2016 m. balandžio 27 d. nutarimu Nr. 415 patvirtintomis Bankroto administravimo išlaidų rekomendacinių dydžių sąrašo ir atlyginimo administratoriui už bankroto administravimą taisyklėmis (toliau – ir Rekomendacijos), atsižvelgdamas į bendrovės dydį ir administratorės atliktų darbų apimtį (į tai, kad administruota maža įmonė, taip pat į bankroto administratoriaus atliktus veiksmus per 7 mėnesių bankroto proceso laikotarpį, per kurį teismuose ginčų nevyko; tai, kad nutraukus bankroto procesą nereikės atlikti dalies darbų, susijusių su įmonės likvidavimo, išregistravimo procedūromis), nusprendė priteisti 3330 Eur atlyginimą už bankroto administravimą.

10. Teismas atmetė bankroto administratorės prašymą pripažinti UAB „Gera prekyba“ bankrotą tyčiniu, įmonę – bankrutavusia ir likviduojama dėl bankroto, motyvuodamas tuo, kad, atsižvelgiant į pagrindo nutraukti bankroto bylą buvimą (atsiskaitymo su kreditoriais faktą), tyčinio bankroto instituto taikymas yra beprasmiškas.

11. Teismas nurodė, kad suinteresuoto asmens A. Z. bylinėjimosi išlaidos susidarė dėl bankroto administratorės pateikto prašymo pripažinti bendrovės bankrotą tyčiniu. Toks pareiškimas buvo pateiktas bankroto administratorėi vykdant savo teisėtą funkcijas ir siekiant užtikrinti bendrovės kreditorių teises ir interesus. Suinteresuoto asmens A. Z. procesinis elgesys buvo tinkamas, todėl ji turi teisę gauti patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, kuris priteistinas iš UAB „Gera prekyba“.

12. Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, išnagrinėjusi pareiškėjos BUAB „Gera prekyba“, atstovaujamos bankroto administratorės UAB „Konsultacijų srautas“, atskirąjį skundą, 2020 m. vasario 11 d. nutartimi Vilniaus apygardos teismo 2019 m. gruodžio 18 d. nutartį paliko nepakeistą.

13. Kolegija nurodė, kad ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punktas, reglamentuojantis bylos nutraukimą, kai bankrutuojanti įmonė atsiskaito su visais kreditoriais, reiškia, jog buvo įvykdytas pagrindinis bankroto proceso tikslas – kreditorių reikalavimai, kurių pagrindu buvo konstatuotas įmonės nemokumas, patenkinti ir išnyko teisinis pagrindas likviduoti įmonę bankroto keliu. ĮBĮ normos nenustato, kurios bankroto bylos stadijos metu ar iki kurios bankroto bylos nagrinėjimo stadijos gali būti atsiskaitoma su kreditoriais ir bankroto byla nutraukiama, todėl šiuo pagrindu byla gali būti

nutraukiama bet kuriuo bankroto proceso metu, svarbiausia, kad būtų patenkinti visų kreditorių reikalavimai.

14. Kolegija laikė nepagrįstais bankroto administratorės argumentus, kad bankroto procedūra negali būti nutraukta, nes su BUAB „Gera prekyba“ kreditoriais atsiskaitė asmuo, kuris nėra bankrutuojančios bendrovės dalyvis (savininkas, akcininkas ir pan.), be to, suinteresuotas asmuo Š. S. turėjo būti įtrauktas į bankrutuojančio juridinio asmens kreditorių sąrašą. Kolegija nustatė, kad suinteresuotas asmuo Š. S. nuo 2014 m. spalio 15 d. iki 2018 m. birželio 22 d. buvo UAB „Gera prekyba“ akcininkas. Įvertinusi šio asmens atliktus mokėjimus BUAB „Gera prekyba“ kreditoriams, kurių reikalavimai buvo patvirtinti teismo, kolegija nusprendė, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai atsiskaitymo faktą pripažino pakankamu pagrindu nutraukti BUAB „Gera prekyba“ bankroto bylą, juolab kad Š. S. neišreiškė valios tapti šios bendrovės kreditoriumi; suinteresuotam asmeniui patenkinus BUAB „Gera prekyba“ kreditorių reikalavimus buvo pasiektas bankroto proceso tikslas. BUAB „Gera prekyba“ neturint skolinių įsipareigojimų kreditoriams, pradėtas bankroto procesas šiai įmonei būtų netikslingas bei neracionalus.

15. Kolegija, remdamasi ĮBĮ 27 straipsnio, 36 straipsnio 2, 6 dalių nuostatomis, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 12 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018 pateiktais išaiškinimais, pažymėjo, kad šioje byloje administravimo išlaidų atlyginimas, taip pat administratorės atlyginimas nutraukus bankroto bylą po to, kai buvo atsiskaityta su kreditoriais, pagrįstai priteisti iš bendrovės, kurios bankroto byla nutraukta.

16. Kolegija nusprendė, kad pirmosios instancijos teismas tinkamai įvertino bankroto administratorės pateiktus duomenis, teisingai taikė Rekomendacijų nuostatas ir, atsižvelgdamas į teisiškai reikšmingas aplinkybes, pagrįstai nustatė 3330 Eur atlyginimo bankroto administratoriui dydį bei sumažino atlygintinas administravimo išlaidas pripažinęs, jog 910 Eur suma teisinėms konsultacijoms bei 1200 Eur suma už patalpų nuomą yra nepagrįstos.

17. Kolegija nurodė, kad, pirmosios instancijos teismui nesprenus bendrovės bankroto pripažinimo tyčiniu klausimo, klausimas dėl suinteresuoto asmens A. Z. patirtų bylinėjimosi išlaidų pagrįstumo bei jų atlyginimo taip pat nebuvo nagrinėjamas. Dėl šios priežasties suinteresuoto asmens A. Z. patirtos bylinėjimosi išlaidos negalėjo būti įtrauktos į jos finansinio reikalavimo sudėtį BUAB „Gera prekyba“ bankroto byloje. Suinteresuotam asmeniui Š. S. atsiskaičius su teismo patvirtintais įmonės kreditoriais ir Vilniaus apygardos teismui 2019 m. gruodžio 18 d. nutartimi nutraukus įmonės bankroto bylą, nebeliko kreditorių sąrašų bei jų finansinių reikalavimų. Kolegija nusprendė, kad suinteresuotam asmeniui A. Z. jos realiai patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimas pagrįstai buvo priteistas iš UAB „Gera prekyba“, kuri, įsiteisėjus apeliacinės instancijos teismo nutarčiai, taps visaverčiu ūkio subjektu su visomis jo teisėmis ir pareigomis.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai

18. Kasaciniu skundu BUAB „Gera prekyba“ bankroto administratorė prašo panaikinti Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. vasario 11 d. nutartį, Vilniaus apygardos teismo 2019 m. gruodžio 18 d. nutartį ir perduoti bylą iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teismui. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

18.1. Teismas netinkamai (per plačiai) aiškino ir taikė ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatas, nepagrįstai konstatavo bankroto bylos nutraukimo sąlygas, kadangi: nepagrįstai ne pačios

bankrutuojančios įmonės, o su ja nesusijusio asmens (ne akcininko ar valdymo organo nario) atsiskaitymą tiesiogiai su bankrutuojančios bendrovės kreditoriais pripažino tinkamu ir sudarančiu pagrindą nutraukti bankroto bylą; nepagrįstai konstatavo, kad bendrovė atsiskaitė su visais kreditoriais ir yra pasiektas bankroto proceso tikslas – atkurtas bendrovės mokumas, nes bendrovė nepadengė ta pačia teismo nutartimi (kuria nutraukta bankroto byla ir faktiškai patvirtinti nauji kreditoriai) priteistų sumų bankroto administratoriui ir suinteresuotam asmeniui A. Z. (jos nebus sumokėtos, nes bendrovė neturi turto ir yra nemoki).

18.2. Teismai pažeidė proceso operatyvumo ir nuoseklumo principus, nepagrįstai ne pagal eiliškumą išsprendė bankroto byloje keliamus klausimus ir atmetė BUAB „Gera prekyba“ bankroto administratorės pareiškimą dėl bankroto pripažinimo tyčiniu, kuris buvo pateiktas anksčiau, nei atsirado teismų nustatytas suinteresuoto asmens Š. S. atsiskaitymo su bendrovės kreditoriais faktas, suponavęs bankroto bylos nutraukimą. Taip eliminuota galimybė spręsti dėl atsakingų už tyčinį bankrotą asmenų civilinės atsakomybės, susijusios su bankroto proceso metu patirtų išlaidų atlyginimu. Dar iki 2019 m. lapkričio 15 d. pirmosios instancijos teismas turėjo objektyvią galimybę bei pareigą išnagrinėti BUAB „Gera prekyba“ bankroto administratorės 2019 m. liepos 17 d. pateiktą pareiškimą dėl įmonės bankroto pripažinimo tyčiniu, tačiau to nepadarė, taigi nepagrįstai užvilktas pareiškimo išsprendimas, o 2019 m. gruodžio 18 d. nutarta apskritai nutraukti bankroto bylą ir dėl šios priežasties atmesti bankroto administratorės pareiškimą pripažinti bankrotą tyčiniu. Jei teismas būtų laikęsis proceso operatyvumo ir nuoseklumo principų, BUAB „Gera prekyba“ bankrotas būtų buvęs pripažintas tyčiniu, o kartu būtų buvusi sukurta prielaida spręsti dėl atsakingų už tyčinį bankrotą asmenų civilinės atsakomybės.

18.3. Apeliacinės instancijos teismas pažeidė proceso teisės normas – Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 263 straipsnį, 331 straipsnio 4 dalį, nes neišnagrinėjo vieno iš esminių atskirojo skundo argumentų dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo atmesti prašymą pripažinti UAB „Gera prekyba“ bankrotą tyčiniu (bylos dalis dėl prašymo pripažinti bankrotą tyčiniu apeliacine tvarka liko neišnagrinėta).

18.4. Teismai pažeidė ĮBĮ 36 straipsnio 1, 6 dalių nuostatas, kuriose įtvirtintas prioritetas administravimo išlaidų atlyginimas, taip pat privalomas jų išmokėjimas nutraukus bankroto bylą, t. y. bankroto byla gali būti nutraukta tik sumokėjus bankroto administravimo išlaidas, atlyginimą bankroto administratoriui bei atsiskaičius su įmonės kreditoriais. Šiuo atveju teismas nurodytas sumas priteisė iš įmonės tik formaliai.

19. Suinteresuotas asmuo A. Z. pareiškė, kad prisideda prie kasacinio skundo.

20. Suinteresuotas asmuo Š. S. atsiliepimu į kasacinį skundą prašo jį atmesti, skundžiamą nutartį palikti nepakeistą, priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai.

20.1. Nustačius atsiskaitymo su bankrutuojančios įmonės kreditoriais faktą, ĮBĮ nesant įtvirtinto draudimo trečiajam asmeniui savo lėšomis padengti nemokios įmonės prievolės kreditoriams, yra pakankamas teisinis pagrindas nutraukti bankroto bylą pagal ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punktą. Įstatymas nereikalauja nustatyti jokių kitų (papildomų) bankroto bylos nutraukimo sąlygų. Taigi teismai pagrįstai nutraukė bankroto bylą.

20.2. ĮBĮ 27 straipsnyje neįtvirtinta, kad bankroto byla negali būti nutraukta neatsiskaičius su bankroto administratoriumi. Teismas išsprendė atlyginimo bankroto administratoriui klausimą, todėl nėra pagrindo teigti, kad pažeistas atsiskaitymų prioritetas. ĮBĮ nenustatyta bankroto administratoriui garantijų dėl administravimo išlaidų atlyginimo visose bankroto bylose, administratoriaus

atlyginimas nustatomas ir administravimo išlaidos patiriamos visose bankroto bylose, nepriklausomai nuo to, kas ir kada inicijavo bankroto bylą, taigi šios išlaidos atsiranda ne kaip neteisėtų įmonės vadovo ar dalyvio veiksmų pasekmė, o iš bankroto bylos iškėlimo fakto, nepaisant to, kas ir kada ją inicijuoja.

20.3. Administravimo išlaidos – tai tokios išlaidos, be kurių atlikti įmonės administravimo veiksmų neįmanoma. Administratorė negali piktnaudžiauti teise gauti tokių išlaidų apmokėjimą. Bankroto administratorė nepagrįstai nepasirašė suinteresuoto asmens siūlyto taikaus susitarimo ir tęsė bylinėjimąsi, veikė prieš įmonės interesus.

20.4. Teismai pagrįstai konstatavo, kad šiuo atveju tyčinio bankroto instituto taikymas yra beprasmiškas, ir šio klausimo, esant nustatytam bankroto bylos nutraukimo pagrindui, pagrįstai nesprenė.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl bankroto proceso tikslų, bankroto bylos nutraukimo ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu, kai su bankrutuojančios įmonės kreditoriais atsiskaito trečiasis asmuo

21. Juridinių asmenų restruktūrizavimo ir bankroto procesus nuo 2020 m. sausio 1 d. reguliuoja Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymas (įstatymo 1 straipsnio 2 dalis). Tačiau, atsižvelgiant į Juridinių asmenų nemokumo įstatymo taikymą *ratione temporis* (laiko atžvilgiu) (įstatymo 155 straipsnis), nagrinėjamai bylai aktualios iki 2020 m. sausio 1 d. galiojusio ĮBĮ nuostatos.

22. Ginčui aktualios redakcijos ĮBĮ 2 straipsnio 1 dalyje bankrotas apibrėžiamas kaip teisės aktų nustatyta tvarka pripažinta įmonės nemokumo būseną, kai siekiama šios būsenos pabaigos iš įmonės turto tenkinant kreditorių reikalavimus ir užtikrinant kreditorių ir įmonės interesų pusiausvyrą. Pagal įstatymą įmonės nemokumas – tai įmonės būseną, kai įmonė nevykdo įsipareigojimų ir pradelsti įmonės įsipareigojimai viršija pusę į jos balansą įrašyto turto vertės (ĮBĮ 2 straipsnio 8 dalis).

23. ĮBĮ nuostatos atskirai nereglamentuoja bankroto proceso tikslų, tačiau dėl jų ne kartą pasisakyta kasacinio teismo praktikoje. Kasacinio teismo išaiškinta, kad pagrindinis bankroto proceso tikslas – tenkinti kreditorių reikalavimus iš bankrutuojančios įmonės turto, tuo pačiu metu įmonei skolininkei likviduojant skolų našta, taip apsaugant kreditorius nuo dar ilgesnio bankrutuojančios įmonės atsiskaitymų uždelsimo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-79-611/2019, 22 punktas), per įstatyme nustatytą bankroto procedūrą vykdyti užtikrinti, kad būtų bent jau iš dalies patenkinti įrodymais pagrįsti bankrutuojančios įmonės kreditorių reikalavimai ir apsaugoti bankrutuojančios įmonės interesai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. lapkričio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-503/2014). Bankroto procesu taip pat siekiama pašalinti nemokią įmonę iš rinkos ir taip užtikrinti rinkos stabilumą bei skatinti ekonominę kilimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018, 40 punktas; 2018 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-541-219/2018, 22 punktas), kiek įmanoma operatyviau užbaigti bankroto procedūras likviduojant bankrutavusią įmonę

arba nutraukiant bankroto bylą ĮBĮ 27 straipsnio pagrindais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. liepos 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-320-915/2017, 32 punktas).

24. Būtent bankrutuojančios įmonės kreditorių reikalavimų patenkinimas yra galutinis rezultatas, kurio siekiama bankroto procedūromis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. kovo 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-109-611/2015). Bankroto procedūrų metu tvirtinami kreditorių reikalavimai, likvidavimo metu parduodamas įmonės turtas ir šie reikalavimai tenkinami laikantis ĮBĮ nustatytos kreditorių reikalavimų tenkinimo eilės. Jeigu bankrutuojanti įmonė atsiskaito su visais kreditoriais, laikoma, kad bankroto procesas pasiekė savo tikslą, todėl bankroto byla nutraukiama (ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Bankroto byla taip pat nutraukiama, kai kreditoriai atsisako savo reikalavimų ir teismas priima jų atsisakymus (ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 1 punktas), taip pat kai pasirašoma taikos sutartis ir teismas ją patvirtina (ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Šiais atvejais pripažįstama, kad kreditoriai nebesiekia, jog būtų patenkinti jų reikalavimai, todėl bankroto procesas nebeteko tikslo ir gali būti baigtas.

25. Kasacinio teismo praktikoje pažymėta, kad ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu byla gali būti nutraukiama bet kuriuo bankroto proceso metu, svarbiausia, kad būtų patenkinti visų kreditorių reikalavimai. Bankroto bylos atsiskaičius su kreditoriais nutraukimo pagrindas yra tiesiogiai susijęs su bankroto proceso tikslu – siekiu patenkinti visų įmonės kreditorių reikalavimus, nes būtent šis tikslas yra galutinis bankroto procedūrų rezultatas. Bankroto bylos užbaigimas ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu visiškai atkuria teisinę taiką, patenkinant visų kreditorių reikalavimus ir išsaugant įmonę rinkoje (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 12 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018 43–44 punktus). Atsiskaičiusi su visais kreditoriais, t. y. nebeturinti finansinių įsipareigojimų, įmonė tampa moki ĮBĮ 27 straipsnio 8 dalies prasme, todėl bankroto procedūros jai nebegali būti vykdomos.

26. Nors pagal lingvistinę ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies formuluotę su kreditoriais turi atsiskaityti bankrutuojanti įmonė, ši įstatymo nuostata turi būti aiškinama sistemiškai, atsižvelgiant į aptartus bankroto proceso tikslus. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.50 straipsnio 1 dalį prievolę visiškai ar iš dalies gali įvykdyti trečiasis asmuo, išskyrus atvejus, kai šalių susitarimas ar prievolės esmė reikalauja, kad skolininkas ją įvykdytų asmeniškai. Toks prievolės įvykdymas laikomas tinkamu skolininko prievolės kreditoriui įvykdymu. Bankroto proceso tikslų požiūriu nėra reikšminga, ar bankrutuojančios įmonės prievolės kreditoriams pasibaigia jas įvykdžius pačiai įmonei, ar trečiajam asmeniui už bankrutuojančią įmonę, jei pastaruoju atveju nesukuriama įmonės prievolė atsiskaitymą už įmonę įvykdžiusiam trečiajam asmeniui, t. y. neatsiranda naujas bankrutuojančios įmonės kreditorius, kuriam įmonė turi neįvykdytą prievolę. Todėl ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies nuostata „bankrutuojanti įmonė atsiskaito su visais kreditoriais“ turi būti aiškinama ne kaip nurodanti prievolę įvykdžiusį subjektą, o kaip nurodanti teisinę situaciją, kurioje visos bankrutuojančios įmonės prievolės kreditoriams yra įvykdytos, t. y. bankrutuojanti įmonė yra atsiskaičiusi su visais kreditoriais.

27. Tai, kad ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies požiūriu nėra svarbu, ar atsiskaitymą su kreditoriais įvykdė pati bankrutuojanti įmonė, ar jos naudai – trečiasis asmuo, jei atsiskaičius tokiu būdu pasibaigia visos bankrutuojančios įmonės prievolės kreditoriams, pripažįstama ir kasacinio teismo praktikoje (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 12 d. nutartį civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018).

28. Kasaciniame skunde, be kita ko, akcentuojama, kad su BUAB „Gera prekyba“ kreditoriais atsiskaitęs suinteresuotas asmuo Š. S. nėra su įmone susijęs asmuo (įmonės akcininkas ar valdymo organo narys). Kolegija pažymi, kad ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies taikymo požiūriu ši aplinkybė nėra

teisiškai reikšminga – reikšminga yra tik tai, ar, Š. S. atsiskaičius su BUAB „Gera prekyba“ kreditoriais, įmonės prievolės kreditoriams pasibaigė, ar įvyko tik kreditoriaus pasikeitimas prievolės atžvilgiu.

29. Pagal CK 6.50 straipsnio 3 dalį trečiajam asmeniui, įvykdžiusiam prievolę, pereina kreditoriaus teisės, susijusios su skolininku, t. y. įvyksta prievolės asmenų pasikeitimas. Taigi, trečiajam asmeniui atsiskaičius su bankrutuojančios įmonės kreditoriais šios įmonės prievolės kreditoriams savaime nelaikytinos pasibaigusiomis. Kita vertus, bylą nagrinėję teismai pagrįstai konstatavo, jog tam, kad Š. S. taptų kreditoriumi BUAB „Gera prekyba“ bankroto byloje, vien atsiskaitymo su įmonės kreditoriais faktas nėra pakankamas – tam turi būti išreikšta Š. S. valia jam būti įtrauktam į įmonės kreditorių sąrašą. Ši išvada darytina tiek atsižvelgiant į ĮBĮ nuostatas, įtvirtinančias kreditorių reikalavimų pareiškimą bankrutuojančiai įmonei ir jų tvirtinimo tvarką, tiek į bendrąsias CK nuostatas, įtvirtinančias kreditoriaus teisę atleisti skolininką nuo prievolės įvykdymo (CK 6.129 straipsnis). Š. S. neišreiškus valios būti įtrauktam į BUAB „Gera prekyba“ kreditorių sąrašą, bylą nagrinėję teismai pagrįstai nusprendė, kad atitinkamos BUAB „Gera prekyba“ prievolės kreditoriams pasibaigė.

30. Kartu teisėjų kolegija pažymi, jog atsižvelgiant į tai, kad ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto norma expressis verbis (tiesiogiai) nereglamentuoja situacijos, kai su bankrutuojančios įmonės kreditoriais atsiskaito ne pati bankrutuojanti įmonė, o trečiasis asmuo, aiškinant ir taikant šią nuostatą būtina atsižvelgti į sisteminius ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto normos ryšius su kitomis ĮBĮ nuostatomis, įtvirtinančiomis atsiskaitymo su bankrutuojančios įmonės kreditoriais tvarką ir eiliškumą.

31. Bankroto procedūrų vykdymas susijęs su tam tikromis išlaidomis, be kurių negali būti sėkmingai užbaigta bankroto procedūra (administravimo išlaidos). ĮBĮ 36 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad pirmiausia apmokamos įmonės bankroto administravimo išlaidos, kurios mokamos iš įmonės visų rūšių lėšų (gautų pardavus įmonės turtą, įskaitant ir įkeistą, įmonei gražintų skolų, ūkinės komercinės veiklos šio straipsnio 3 dalyje nurodyta apimtimi ir kitų bankroto proceso metu gautų lėšų). Taigi, ĮBĮ nuostatos nurodo prioritetinį administravimo išlaidų atlyginimą kreditorių reikalavimų tenkinimo atžvilgiu – kreditorių reikalavimai tenkinami tik po to, kai yra apmokamos įmonės bankroto administravimo išlaidos. Asmenys, turintys teisę gauti administravimo išlaidų atlyginimą iš bankrutuojančios įmonės, plačiau prasme taip pat laikytini bankrutuojančios įmonės kreditoriais (CK 6.1 straipsnis), kurie, be kita ko, turi pirmumo teisę gauti savo reikalavimų patenkinimą kreditorių, kurių reikalavimai atsirado iki bankroto bylos iškėlimo, atžvilgiu.

32. Kadangi pagal ĮBĮ 36 straipsnio 1 dalies nuostatas atsiskaitymas su kreditoriais gali būti pradamas vykdyti tik padengus administravimo išlaidas, konstatuotina, kad tuo atveju, kai atsiskaitymus su kreditoriais vykdo pati bankrutuojanti įmonė, ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkte reglamentuota situacija, jei nėra padengtos įmonės bankroto administravimo išlaidos, negali susidaryti. Taigi, ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtintas bankroto bylos nutraukimo pagrindas taikytinas tik tuo atveju, kai: 1) yra visiškai atlygintos bankroto administravimo išlaidos, 2) atsiskaityta su visais kreditoriais, kurių reikalavimai atsirado iki bankroto bylos iškėlimo.

33. Teisėjų kolegija pažymi, kad ĮBĮ įtvirtintas prioritetinio administravimo išlaidų atlyginimo principas negali būti apeinamas ir šio principo saugomos asmenų, turinčių teisę į administravimo išlaidų atlyginimą, teisės negali būti pažeidžiamos vien dėl to, kad atsiskaitymą su bankrutuojančios įmonės kreditoriais įvykdo ne pati bankrutuojanti įmonė, o trečiasis asmuo. Atsižvelgiant į tai darytina išvada, kad ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtintas bankroto bylos nutraukimo pagrindas netaikytinas tuo atveju, kai trečiajam asmeniui atsiskaičius su bankrutuojančios įmonės kreditoriais lieka neatlygintos bankroto administravimo išlaidos. Tokiu atveju nėra pagrindo

konstatuoti, kad visos bankrutuojančios įmonės prievolės yra pasibaigusios ir yra atkurtas įmonės mokumas (šios nutarties 25 punktą).

34. Atsižvelgdama į tai, kad ĮBĮ 27 straipsnyje įtvirtinti bankroto bylos nutraukimo pagrindai iš esmės sietini su teisinio įmonės mokumo atkūrimu, taip pat į tai, kad vienas iš bankroto proceso tikslų yra be nepateisinamo delsimo pašalinti nemokią įmonę iš rinkos, tokiu būdu apsaugant įmonės kreditorių interesus ir rinkos stabilumą (šios nutarties 23 punktą), teisėjų kolegija konstatuoja, kad teisiškai nepateisinama situacija, kai, nutraukus įmonės bankroto bylą, tuo pat metu sukuriama prielaidos inicijuoti naują įmonės bankroto procesą. Būtent tokia situacija susiklostė nagrinėjamoje byloje.

35. Pirmosios instancijos teismas 2019 m. gruodžio 18 d. nutartimi, kuri vėliau palikta nepakeista skundžiamu apeliacinės instancijos teismo procesiniu sprendimu, ne tik nutraukė BUAB „Gera prekyba“ bankroto bylą, bet ir priteisė iš šios įmonės suinteresuotam asmeniui A. Z. 800 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo (pažymėtina, kad pagal kasacinio teismo formuojamą praktiką tokio pobūdžio išlaidos gali būti priskiriamos administravimo išlaidoms (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. kovo 14 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-67/2014; 2016 m. gegužės 12 d. nutarties civilinėje byloje Nr. 3K-3-273-219/2016 29–30, 32, 36 punktus), bankroto administratoriui – 3330 Eur atlyginimo ir 696,24 Eur administravimo išlaidų atlyginimo. Taigi, įsiteisėjus pirmosios instancijos teismo 2019 m. gruodžio 18 d. nutarčiai, UAB „Gera prekyba“ įgijo vykdytinus įsipareigojimus, kurių suma netgi viršija sumą, kurią suinteresuotas asmuo Š. S. už įmonę sumokėjo jos kreditoriams, siekdamas bankroto bylos nutraukimo.

36. Vilniaus apygardos teismo 2019 m. gegužės 15 d. nutartimi, kuria iškelta UAB „Gera prekyba“ bankroto byla, konstatuota, kad įmonė neturi transporto priemonių, nuosavybės teise priklausančio nekilnojamojo turto. Tai, kad BUAB „Gera prekyba“ neturi jokio turto, iš kurio galėtų būti tenkinami jos kreditorių reikalavimai, nurodoma ir kasaciniame skunde. Teismams nenustačius, kad BUAB „Gera prekyba“ būtų pajėgi įvykdyti kreditorių reikalavimus, patvirtintus ta pačia nutartimi, kuria nutraukta bankroto byla, darytina išvada, kad, įsiteisėjus šioje byloje priimtai pirmosios instancijos teismo nutarčiai, ĮBĮ 2 straipsnio 8 dalyje reglamentuota BUAB „Gera prekyba“ nemokumo situacija išliko, t. y. pagrindinis bankroto proceso tikslas – patenkinti visų įmonės kreditorių reikalavimus, palikti įmonę rinkoje be skolų – liko nepasiektas. Bankroto bylos užbaigimu ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu nagrinėjamu atveju faktiškai buvo ne atkurta teisinė taika, o sukurtos prielaidos inicijuoti naują bankroto procesą. Be to, tokiu būdu buvo pažeistos prioritetinę teisę į administravimo išlaidų atlyginimą turinčių asmenų teisės, kadangi, BUAB „Gera prekyba“ neturint jokio turto, skundžiamais teismų procesiniais sprendimais priteistos sumos atgauti iš bendrovės nėra faktinių galimybių.

37. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2007 m. spalio 24 d. nutarime (bylos Nr. 26/07) yra nurodęs, kad teismų precedentai yra teisės šaltiniai – auctoritate rationis; rėmimasis precedentais yra vienodos (nuoseklios, neprieštaringos) teismų praktikos, kartu ir Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtinto teisingumo principo, įgyvendinimo sąlyga. Teismų precedentų, kaip teisės šaltinių, reikšmės negalima pervertinti, juolab suabsoliutinti. Remtis teismų precedentais reikia itin apdairiai. Pabrėžtina, kad teismams sprendžiant bylas precedento galią turi tik tokie ankstesni teismų sprendimai, kurie buvo sukurti analogiškose bylose, t. y. precedentas taikomas tik tose bylose, kurių faktinės aplinkybės yra tapačios arba labai panašios į tos bylos, kurioje buvo sukurtas precedentas, faktines aplinkybes ir kurioms turi būti taikoma ta pati teisė, kaip toje byloje, kurioje buvo sukurtas precedentas. Kasacinio teismo praktikoje taip pat ne kartą yra pažymėta, kad precedento galią turi tik tokie ankstesni teismų sprendimai, kurie buvo sukurti analogiškose bylose, kurių faktinės aplinkybės yra tapačios arba labai panašios į faktines aplinkybes bylose, kuriose buvo sukurtas precedentas ir

kurioms turi būti taikoma ta pati teisė, kaip byloms, kuriose buvo sukurtas precedentas (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. balandžio 25 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-234/2016).

38. Teisėjų kolegija pažymi, kad Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 12 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018, kuria rėmėsi apeliacinės instancijos teismas (žr. šios nutarties 15 punktą), pateiktais išaiškinimais šioje byloje negalima remtis visa apimtimi, nes skiriasi teisiškai reikšmingos bylų faktinės aplinkybės. Civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018 buvo nustatyta, kad bankrutuojanti įmonė bankroto proceso metu atgavo turto, kurio vertė viršijo 100 000 Eur, bankroto byloje patvirtinta bendra kreditorių reikalavimų suma, kurią už bankrutuojančią bendrovę sumokėjo trečiasis asmuo, sudarė 1724,37 Eur. Trečiasis asmuo taip pat sutiko sumokėti administratoriaus atlyginimą ir administravimo išlaidas, tačiau mažesnes, nei prašė bankroto administratorius, todėl teismai, sprenddami dėl bankroto bylos nutraukimo ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu, kartu išsprendė kilusį ginčą dėl administravimo išlaidų dydžio ir priteisė 4000 Eur administratoriaus atlyginimą bei 5843,50 Eur administravimo išlaidų atlyginimą iš įmonės, po bankroto bylos nutraukimo liekančios veikti rinkoje. Kitaip nei nagrinėjamoje byloje, civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018 bankrutuojanti įmonė buvo visiškai pajėgi padengti teismo nutartimi priteistas administravimo išlaidas, be to, pirmosios instancijos teismo priteista administravimo išlaidų suma dar bylos nagrinėjimo apeliacinės instancijos teisme metu buvo trečiojo asmens deponuota antstolės depozitinėje sąskaitoje. Taigi, civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018, kitaip nei nagrinėjamoje byloje, ta pačia nutartimi nutraukus bankroto bylą ir priteisus iš įmonės administravimo išlaidų atlyginimą, įmonė neliko nemoki ir administratoriaus teisė į administravimo išlaidų atlyginimą nebuvo pažeista. Teisėjų kolegija taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 12 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e3K-3-148-219/2018 bankrutuojančios įmonės pareiga bankroto bylos nutraukimo atveju padengti bankroto administravimo išlaidas nėra paneigta (aptariamose nutarties 48 punktas), o galimybė nutraukti bankroto bylą prieš tai faktiškai neatlyginus administravimo išlaidų konstatuota atsižvelgiant į konkrečios bylos faktines aplinkybes (įmonės mokumą, administravimo išlaidų faktinio sumokėjimo užtikrinimą).

Dėl įmonės bankroto pripažinimo tyčiniu klausimo nagrinėjimo konstatavus bankroto bylos nutraukimo pagrindus

39. Kasaciniame skunde taip pat nurodoma, kad bylą nagrinėję teismai nepagrįstai ne pagal eiliškumą išsprendė bankroto byloje keliamus klausimus ir atmetė BUAB „Gera prekyba“ bankroto administratorės pareiškimą dėl bankroto pripažinimo tyčiniu, kuris buvo pateiktas anksčiau, nei atsirado aplinkybės, sudariusios prielaidas spręsti bankroto bylos nutraukimo klausimą. Teisėjų kolegija šiuos kasacinio skundo argumentus pripažįsta teisiškai nepagrįstais.

40. Kasacinio teismo jurisprudencijoje pripažįstama, kad klausimo, ar įmonės bankrotas yra tyčinis, išsprendimas yra tik vienas iš bankroto procedūros etapų, kurį lemia ĮBĮ 11 straipsnio 5 dalies 8 punkte nustatytos pareigos bankroto administratoriui patikrinti bankrutuojančios įmonės sandorius įgyvendinimas, o nuo šios stadijos (bankroto pripažinimo tyčiniu) pabaigos priklauso tolesnis įmonės sandorių patikrinimas bei jų galimas nugynėjimas teisme, žalos, padarytos kreditoriams, atlyginimas įmonę likvidavus (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. lapkričio 29 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-7-284-611/2018 30 punktą). Tyčinio bankroto procedūra, kaip ir bankroto bylos iškėlimas, kreditorių reikalavimų tvirtinimas, yra sudėtinė ir neatskiriama bankroto bylos dalis, kuri tiesiogiai susijusi su bankroto bylos baigtimi (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-129-219/2018, 28 punktas).

41. Nutraukus bankroto bylą ĮBĮ 27 straipsnyje nustatytais pagrindais, bankroto procesas ir teisme nagrinėjama bankroto byla pasibaigia. Kartu pasibaigia visų klausimų, neatsiejamų nuo konkretaus bankroto proceso, tarp jų ir klausimo dėl tyčinio bankroto, nagrinėjimas. Ši aplinkybė nepriklauso nuo to, ar aplinkybės, sudarančios vieną iš ĮBĮ 27 straipsnyje nustatytų pagrindų nutraukti bankroto bylą, atsirado iki ar po pareiškimo dėl bankroto pripažinimo tyčiniu pateikimo teismui. Taigi, bylą nagrinėję teismai pagrįstai nusprendė, kad, esant ĮBĮ 27 nustatytam pagrindui nutraukti bankroto bylą, pareiškimo dėl tyčinio bankroto nagrinėjimas nebegali būti tęsiamas.

42. Nors kasaciniame skunde teigiama, kad, teismui atsisakius nagrinėti pareiškimą dėl tyčinio BUAB „Gera prekyba“ bankroto, buvo pašalinta galimybė spręsti dėl atsakingų už tyčinį bankrotą asmenų civilinės atsakomybės, pagal ĮBĮ 20 straipsnio 7 dalį asmens (asmenų), dėl kurio (kurių) veikimo ar neveikimo kilo tyčinis bankrotas, civilinė atsakomybė kreditoriams siejama su įmonės likvidavimu dėl bankroto ir bankroto proceso metu nepatenkintų kreditorių reikalavimų suma. Pagrįstai nutraukus bankroto bylą ĮBĮ 27 nustatytais pagrindais, nelieka kreditorių, kurių reikalavimai bankroto procese nebuvo patenkinti (šie reikalavimai yra patenkinami, kreditoriai jų atsisako arba sutaria dėl reikalavimų tenkinimo taikos sutartimi), todėl atsakingų asmenų civilinės atsakomybės klausimas tampa nebeaktualus.

43. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad, atsiradus procesinėms kliūtims nagrinėti pareiškimą dėl bankroto pripažinimo tyčiniu (teismui nutraukus bankroto bylą), šio klausimo nagrinėjimas teismo turi būti nutraukiamas vadovaujantis CPK 293 straipsnio 1 punktu, kadangi tokio pareiškimo atmetimas galimas tik išnagrinėjus bankroto pripažinimo tyčiniu klausimą iš esmės. Kita vertus, tokio pobūdžio procesinis pažeidimas nėra esminis ir savaime nelemia teismų procesinių sprendimų panaikinimo kasacine tvarka (CPK 359 straipsnio 3 dalis, 346 straipsnio 2 dalis, 1 punktas).

44. Teisėjų kolegija pripažįsta pagrįstu kasacinio skundo argumentą, kad skundžiama apeliacinės instancijos teismo nutartimi nebuvo išsamiai atsakyta į argumentus, susijusius su pareiškimo dėl tyčinio bankroto nagrinėjimo galimybėmis esant bankroto bylos nutraukimo pagrindui, tačiau, atsižvelgdama į tai, kad šia nutartimi buvo paliktas nepakeistas pirmosios instancijos teismo procesinis sprendimas, kuriuo atitinkami motyvai pateikti, taip pat į tai, kad šis klausimas bylą nagrinėjusių teismų buvo išspręstas iš esmės teisingai, nustatytą proceso teisės normų pažeidimą taip pat pripažįsta formaliu, savaime nesudarančiu pagrindo kasacine tvarka naikinti skundžiamą apeliacinės instancijos teismo nutartį (CPK 359 straipsnio 3 dalis, 346 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

45. Kartu teisėjų kolegija konstatuoja, kad, atsižvelgiant į tai, jog pareiškimas dėl BUAB „Gera prekyba“ bankroto pripažinimo tyčiniu bylą nagrinėjusių teismų buvo atmestas vadovaujantis išimtinai procesine bankroto bylos nutraukimo aplinkybe, šia nutartimi BUAB „Gera prekyba“ bankroto bylos nutraukimą pripažinus neteisėtu, pareiškimo dėl BUAB „Gera prekyba“ bankroto pripažinimo tyčiniu nagrinėjimas pirmosios instancijos teismo turi būti atnaujintas.

Dėl bylos procesinės baigties

46. Apibendrindama išdėstytus argumentus teisėjų kolegija konstatuoja, kad šią bylą nagrinėję teismai netinkamai aiškino ir taikė ĮBĮ 27 straipsnio 1 dalies 2 punkto, 36 straipsnio 1 dalies nuostatas, nepagrįstai konstatavo esant pagrindą nutraukti BUAB „Gera prekyba“ bankroto bylą ir dėl to nepagrįstai atmetė prašymą pripažinti įmonės bankrotą tyčiniu. Dėl padarytų pažeidimų yra pagrindas panaikinti pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų nutartis bei perduoti pirmosios instancijos teismui nagrinėti BUAB „Gera prekyba“ bankroto bylą, įskaitant joje iškeltą klausimą dėl įmonės bankroto pripažinimo tyčiniu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47. Kasacinis teismas patyrė 19,78 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. lapkričio 30 d. pažyma apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu). Kasaciniam teismui nusprendus, kad byla perduotina nagrinėti pirmosios instancijos teismui, šių išlaidų atlyginimo priteisimo klausimas kasaciniame teisme nespėstinas.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 360, 362 straipsniais,

n u t a r i a :

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. vasario 11 d. nutartį ir Vilniaus apygardos teismo 2019 m. gruodžio 18 d. nutartį panaikinti, perduoti BUAB „Gera prekyba“ bankroto bylą, įskaitant klausimą dėl įmonės bankroto pripažinimo tyčiniu, nagrinėti Vilniaus apygardos teismui.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Goda Ambrasaitė-Balynienė

Andžej Maciejewski

Dalia Vasarienė

</div